

Μαριάννα Τζιαντζή

Εκτός από την πομπώδη υποκρισία και την αστυνομοκρατούμενη ασφάλεια, η κυβέρνηση μάς υπόσχεται και την «ποιότητα». Αυξήθηκαν οι απολύσεις τον Δεκέμβρη του 2019, λέει το πληροφοριακό σύστημα Εργάνη, σε σύγκριση με τους αμέσως προηγούμενους μήνες. Όμως το γενικό ποσοστό ανεργίας επί Νέας Δημοκρατίας διαρκώς μειώνεται, ανακοινώνει θριαμβευτικά η κυβέρνηση και το παπαγαλίζουν όλα τα κυβερνόδουλα κανάλια.

Δημιουργούνται «*νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας*», λέει ο υπουργός **Γ. Βρούτσης** που μας διαβεβαιώνει ότι «*η ανεργία αποκλιμακώνεται*». Ωστόσο, φέτος περισσότεροι φρεσκο-απολυμένοι υποδέχτηκαν το 2020 από ό,τι την περυσινή Πρωτοχρονιά, αφού οι νέες προσλήψεις ήταν λιγότερες από εκείνες του Δεκέμβρη του 2018.

Πολλά ψέματα μπορεί να πει κανείς επικαλούμενος τη στατιστική, πολλές δυσάρεστες όψεις της αλήθειας να κρύψει. Πράγματι, οι αριθμοί δείχνουν ότι κάποιοι απολυμένοι επαναπροσλαμβάνονται, αλλά δεν δείχνουν ότι τώρα θα εργάζονται **με πολύ χειρότερους όρους** (π.χ. με αυξημένα καθήκοντα και μειωμένο μισθό).

Είναι πασίγνωστο ότι πολλοί εργοδότες ασφαλίζουν τους υπαλλήλους τους για **4ωρη** εργασία, όταν στην πραγματικότητα εργάζονται **8ωρο** ή και **12ωρο**. Αναρωτιέται κανείς, αν στις «*νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας*», συγκαταλέγονται οι μπαρίστες στα καφέ, οι οποίοι δουλεύουν πιο γρήγορα απ' ό,τι ο Σαρλό όταν έσφιγγε βίδες στους Μοντέρνους Καιρούς.

Πόσο «*ποιοτική*» δουλειά είναι το να μοιράζεις διαφημιστικά φυλλάδια ή πίτσες ή να είσαι είλωτας-ξενοδοχοϋπάλληλος; Πού βλέπει την ποιότητα ο κύριος υπουργός; Στους «*εργολαβικούς*», τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους; Εκτός και αν «*ποιοτική*» χαρακτηρίζει τη δουλειά των αστυνομικών που χτυπούν και ψεκάζουν με ποιοτικά χημικά και

δακρυγόνα.

Έξι εργαζόμενους απέλυσε πρωτοχρονιάτικα ο ΟΤΕ, τη στιγμή που τα κέρδη του εξαakonτίζονται. Αναρωτιέται κανείς τι θα περιλάμβανε το εορταστικό μενού των χρυσοπληρωμένων στελεχών της εταιρείας και με πόση άνεση θα το καταβρόχθισαν, χωρίς να τους ενοχλεί η σκέψη ότι κάποιοι εργαζόμενοί τους πετάχτηκαν στον δρόμο.

Οι απολύσεις δεν έχουν θέση στις ειδήσεις των κυβερνόδουλων καναλιών

Ένας φίλος, που απολύθηκε πρόσφατα, κατώτερο στέλεχος σε μια πολυεθνική, μας λέει χαρακτηριστικά:

«Δεν είναι μόνο η απόλυση, αλλά και ο τρόπος που έγινε. Ένωσα σαν να ήμουνα εγκληματίας. Αφού πέρασα από το λογιστήριο, δύο σκειουριτάδες με συνόδευσαν μέχρι το πάρκινγκ της εταιρείας. Είχαν αποσυνδέσει το κομπιούτερ μου από το σύστημα και δεν με άφησαν ούτε τους συναδέλφους μου να αποχαιρετήσω».

Μικρή παρηγοριά προσφέρει το γεγονός ότι οι σημερινοί του εξολοθρευτές μπορεί αύριο να βρεθούν στην ίδια με αυτόν θέση.

Η απόλυση, όπως διαπιστώνει κανείς γκουγκλάροντας στην πλούσια και κυρίως αμερικανική βιβλιογραφία, έχει το δικό της πρωτόκολλο. Διώξε τους με τέχνη, ώστε να μην αντιδράσουν οι άλλοι, αυτοί που μένουν. Π.χ., ανάμεσα στις οδηγίες του firing (της απόλυσης) συναντάμε και τις ακόλουθες: *«Αποφύγετε να κοινοποιήσετε την απόλυση με SMS, email κ.λπ. Κάντε μια πολύ σύντομη συζήτηση με τον απολυθέντα, κατά προτίμηση ενώπιον κάποιου μάρτυρα. Μην του αφήσετε την εντύπωση ότι υπάρχει περίπτωση επαναπρόσληψης. Ζητήστε του να παραδώσει κλειδιά, κάρτα εισόδου, λάπτοπ, κινητό τηλέφωνο και ό,τι άλλο είναι ιδιοκτησία της εταιρείας. Διακόψτε την πρόσβασή του στο ηλεκτρονικό σας δίκτυο. Μην του επιτρέψετε να έρθει σε επαφή με τους συναδέλφους του στον χώρο της εταιρείας»* — στις οδηγίες αυτές δεν περιλαμβάνονται οι μηνύσεις, τα αυτόφωρα, οι απειλές και οι συλλήψεις με τις οποίες αντιμετωπίστηκαν οι απολυμένοι του ΟΤΕ.

Κι ένας άγραφος κανόνας που εφαρμόζουν με ευλάβεια τα κανάλια και οι περισσότερες εφημερίδες: **οι απολύσεις δεν έχουν θέση στις ειδήσεις**. Όσο πιο πολύ σκοτάδι, τόσο πιο

καλά. Η μητσοτακική Ελλάδα είναι ένα απέραντο «σαξές στόρι» (βλ. θριαμβολογίες για τον αγωγό EastMed) και η χώρα ένας πιστός και «προβλέψιμος» σύμμαχος του παγκόσμιου χωροφύλακα με υπάκουους και προβλέψιμους ψηφοφόρους, καταναλωτές, υπηκόους. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται η νέα αστυνομοκρατία, η φοροληστεία, το στραγγάλισμα (για την ακρίβεια, ο ψηφιακός θάνατος) του συνδικαλισμού, το καζίνο και οι ουρανοξύστες-Καρυάτιδες στο Ελληνικό, όπου θα ευδοκιμήσουν οι νέες «ποιοτικές θέσεις εργασίας» στον τομέα της φύλαξης, του καθαρισμού και της εξυπηρέτησης πελατών.

Πηγή: **PRIN**